

Hi haurà transició cap a la independència?

written by Pau Miserachs | 25 d'agost de 2021

Ara que ens diuen que el tema *independència* queda aparcat fins al 2030 i hi ha una pèrdua de pes específic de Catalunya a l'economia espanyola que està dominada per un capitalisme espanyol de nova generació que es beneficia de les facilitats que li atorga el poder central. Aquest capitalisme està expectant amb els fons europeus "Next Generation".

La via estatutària d'entesa entre Catalunya i Espanya fa anys que ha quedat exhaurida i tampoc han reeixit les alternatives del dret a decidir de 2014 i el referèndum d'autodeterminació de 2017. Catalunya segueix sota l'hegemonia espanyola i la independència suspesa en seu parlamentària pel llavors president de la Generalitat Carles Puigdemont.

No s'ha produït una transició cap a la construcció de l'Estat català en forma de república, tot i que a Catalunya s'ha qüestionat l'actual organització territorial de l'Estat d'una manera democràtica. Tota transició exigeix canvis que no s'han produït.

L'Estat s'aferra a dir que Catalunya ja en té prou amb l'autonomia de què disposa, que li va concedir l'Estat en el nou règim constitucional de 1978. No es reconeixen els drets històrics anteriors a la Constitució que no s'hi mencionen, ni el fet que Catalunya és una nació. Ara per ara, Catalunya és una regió més d'Espanya.

D'aquesta manera els líders polítics espanyols segueixen dient com Mariano Rajoy que la sobirania nacional és única i no es reparteix, negant el dret de Catalunya a l'autodeterminació.

La pregunta ara és com crearem realitat en la nostra història contemporània, per què el desig hi és, però els fets no ens

acompanyen.

Des de l'Estat central i també Salvador Illa el candidat socialista a la presidència de la Generalitat en les eleccions del 14F 2021, ens han dit que Catalunya està en decadència, quan saben que no és veritat. El que sí s'ha produït és el fracàs de la via estatutària. La decadència s'ha volgut atribuir a l'independentisme i els errors del govern del 1r d'octubre 2017.

El govern socialista espanyol ha tancat l'aixeta del diàleg i segueix practicant a través de tercers, com les forces policials i la justícia, la repressió contra l'independentisme, de manera que van desapareixent els temes que haurien de formar part de l'agenda de la pròxima trobada, perquè fa la sensació que l'agenda la imposa el govern de l'Estat i no escolta les propostes catalanes.

Hi ha discrepància clara entre la proposta negativa de l'Estat i la voluntat negociadora del Govern de Catalunya que lògicament no ha de ser eterna. Ens volen allunyar de la idea de sobirania mantenint a més a Catalunya la divisió social entre espanyolistes i independentistes, manera d'argumentar l'Estat que el govern català no representa Catalunya, sense tenir en compte els resultats electorals i el dret irrenunciable i imprescriptible a un referèndum d'autodeterminació.

Correspon treballar per superar aquesta situació estranya i anòmala i seguir demostrant que Catalunya vol la independència amb els vots, la mobilització popular i l'acció exterior. El repte és seguir units, perseverant fins a guanyar.